

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 13. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Commissione Tributaria Regionale di Mestre – Venezia – Italija) – Società Italiana Commercio e Servizi srl, u likvidaciji (SICES) i dr. protiv Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia

(Predmet C-155/13) ⁽¹⁾

(Poljoprivreda — Uredba (EZ) br. 341/2007 — Članak 6. stavak 4. — Carinske kvote — Češnjak kineskog podrijetla — Uvozne dozvole — Neprenosivost prava koja proizlaze iz određenih uvoznih dozvola — Zaobilaženje — Zloporaba prava)

(2014/C 135/17)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione Tributaria Regionale di Mestre – Venezia

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Società Italiana Commercio e Servizi srl, u likvidaciji (SICES), Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusia srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl, Francesco Parini, Duoccio srl, Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl, Novafruit srl, Evergreen Fruit Promotion srl

Tuženik: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia – Tumačenje članka 6. Uredbe Komisije (EZ) br. 341/2007 od 29. ožujka 2007. o otvaranju i predviđanju upravljanja carinskim kvotama te uvođenju sustava uvoznih dozvola i potvrda o podrijetlu za češnjak i druge poljoprivredne proizvode uvezene iz trećih zemalja (SL L 90, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 25., str. 197.) – Neprenosivost prava koja proizlaze iz dozvola „A” – Društva nositelji uvoznih dozvola koja su kupila, prije uvoza, kineski češnjak od društva koje nije nositelj tih dozvola i predmetni češnjak, nakon plaćanja carine, prodala tom istom društvu

Izreka

Članak 6. stavak 4. Uredbe Komisije (EZ) br. 341/2007 od 29. ožujka 2007. o otvaranju i predviđanju upravljanja carinskim kvotama te uvođenju sustava uvoznih dozvola i potvrda o podrijetlu za češnjak i druge poljoprivredne proizvode uvezene iz trećih zemalja treba tumačiti u smislu da mu u načelu nisu protivne radnje kojima uvoznik, nositelj uvoznih dozvola sa smanjenom stopom, kupuje robu izvan Unije od subjekta koji je ujedno tradicionalni uvoznik u smislu članka 4. stavka 2. te uredbe, ali je iscrpio svoje uvozne dozvole po smanjenoj stopi, a zatim mu istu robu prodaje nakon što je uveze u Uniju. Međutim, te radnje predstavljaju zloporabu prava ako su dogovorene u isključivom cilju korištenja povlaštene carinske stope. Provjera postojanja zloporabe zahtijeva od suda koji je uputio zahtjev da uzme u obzir sve činjenice i okolnosti slučaja, uključujući trgovačke aktivnosti prije i poslije predmetnog uvoza.

⁽¹⁾ SL C 178, 22.6.2013.